

MAGIA LASU

L-LOTNOŚĆ

A-AKCEPTACJA

S-SYMBIOZA

LAS miejsce pełne tajemnic. Drzewa, krzewy, ściółka, rośliny, zwierzęta, owady, powietrze, muzyka, cisza, spokój, zapachy i CZŁOWIEK. Człowiek istota rozumna, pełna nieoczekiwanych działań wobec przyrody. Las przyjmie każdego, kto odczuje potrzebę przebywania w jego wnętrzu, albo zabłądzi zaplątany w meandry życia. Las gości człowieka, jak króla-wyjątkową istotę, która może czerpać do woli z jego wyjątkowych właściwości, nic w zamian nie oczekuje i o nic nie prosi!

Las miejsce wielu bajkowych spotkań. Mroczne drzewa, które mija Królowa Śnieżka uciekająca przed nieuchronną śmiercią. To wybawienie, gdy okazuje się, że las jest jej schronieniem przed okrutną macochą i wytchnieniem, kiedy mieszka z krasnoludkami. Tajemnicze drzewa, które są dla Kopciuszka drogą na bal, jej osłona, przyjaciele i sprzymierzeńcy. Gąszcz gałęzi listowia dla Królewicza, który próbuje odszukać drogę do Śpiącej Królowej. To niezwykle świat beztroski dla Czerwonego Kapturka, którego droga prowadzi na stronę pełną nieświadomych niebezpieczeństw. Las to dla Kubusia Puchatka miejsce, gdzie wszystko układa się pomyślnie, mieszkają przyjaciele bez których nie istniał by nasz Kubuś w takim wymiarze, jak chciał pisarz.

Jedno drzewo nie czyni lasu, ale to początek lasu, którego nie zatrzyma czas. Choć dla niejednego człowieka to właśnie miejsce, gdzie czas spowalnia i zatrzymuje się by po kilku chwilach znów gnać do przodu. Wyobraź sobie swoje dziecko, które nie zostało wplątane w „wyścig szczurów” nieodłączny element naszego życia. Wchodzi do lasu i co?, dla ciebie może nic-drzewa, dla dziecka świat pełen nieznanych zjawisk, wydarzeń, a nawet przygód. Przygód, których nie przeżyje w wieku dorosłym, to co zobaczy w wieku dziecięcym jest zarezerwowane tylko dla małego człowieka. Małego człowieka nie skażonego „śmieciami” współczesnego świata.

Dziecko zachwyci się każdym drzewem, jego gałązką, liściem. Drzewo może być ładne, brzydkie, stare, młode, to nie ma większego znaczenia. Dziecko po prostu zapyta o nazwę, pogłaszcze korę drzewa, posłucha jak ptak zaśpiewa, podniesie dziurawy listek, który niejednokrotnie stanowi największy skarb znaleziony podczas wyprawy do lasu. Mały człowiek zachwyci się czarnym robalem z długimi nogami, obślizgłą gąsienicą, tłustym pajakiem, czy ważką. Ważką, która wzbudzi lęk, ale naturalna ciekawość nie pozwoli uciec, bo okazja zobaczenia takiego owada może już nie zaistnieć. Dla dziecka jest tu i teraz, na doświadczeniach z przeszłości buduje, a przyszłość to abstrakcja, którą dziecko nie zawraca sobie głowy. Świat drzew, roślin, zwierząt, ptaków, owadów i zjawisk, których nie odda żadna książka, przekaz medialny. To obcowanie z wiedzą, którą chłonimy z natury prawdziwe niczym nie skrzywione, nie przeinaczone obrazy przez świat dorosłych. Tylko w lesie dziecko usłyszy najpiękniejszą ciszę, którą przeplatają przedziwne odgłosy przyrody. Cisza leśna istnieje dzięki szemrzącemu strumykowi, zawodzącemu jeleniowi, czy hałaśliwemu dzięciołowi i niesamowitej „muzyce” gałęzi drzew. Dziecko odpoczywa, wycisza swój „natłok myśli”, które nieproszone same napływają. Leśne zapachy są jak „czokoladowe pastylki”, które dodają energii i poprawiają humor. Las jak dobry wychowawca uczy dziecko co dobre, a co złe. Pozwala dziecku zrozumieć niebezpieczeństwa, których świat jest pełen. Dziecko może unikać tych niebezpieczeństw właśnie przez poznanie, a lęki oswoić w sposób naturalny niczym nie wymuszony przez naturę.

Las to miejsce niezliczonych zabaw ruchowych, slalom między drzewami, zbieranie liści na czas, chowanie się za drzewa, i inne zabawy. To gimnastyka całego ciała na najpiękniejszej sali gimnastycznej, jaką wymyśliła natura.

Jak mówi przysłowie: „Nie było nas, był las; nie będzie nas, będzie las”. Pytanie brzmi; Jaki, to będzie las?. Zaczarowane miejsce, które jest dla człowieka najlepszym przyjacielem, bo nie zdradzi i nie opuści, odda wszystko co najlepsze i najzdrowsze. A może miejsce, które „zniszczone” przez człowieka tylko z nazwy zostanie lasem. I tak przeżyte w nim przygody przez nasze dzieci zostaną już tylko w ich pamięci. Wizja całkiem realna zważywszy na zawrotne tempo zanieczyszczenia i spustoszenia, jakie CZŁOWIEK czyni swoją obecnością w leśnych ostępach.

opracowała:

mgr Aneta Frey- Kobylska